6. Lumpoine.

Tämnisjõmad olen jõtelen seda rõhuda lumpoine pääle. Nämmä ja kino rahvamä ogal kõnnu pidamus sedä rõõsta, mi seal lumpoine pääe tulleb, kino vas pitsuga; aga nõo nõ lumpoine tulle jõtelemä: „Kino lüü minu nüüd ladvaga aga mino teeo sulle tünnega ennäh! Mõne päävä perast olengi temä lumpoine „sellen".

6/ Lumpoine e olleo mmud mõõg; nei nüüd nei inimnen, nes tõist nõo vas ramast nõia, kui ei mageo. Ja teeõ pias päävo nätto saama, mi nõem nelja pää õkkud ravitse vaasa ga sedä inimest lõõd, nes tahtl lumpoind sellõen ruu, nõo pää sellel, nes temale „selgõ" nõo, ravim jut nõiva pää jõima. —

(lõp.)

7. Vanõo vanapagan loodust nõlli ei

Jarvastes Pargi talun nõrsu nüüd vanast päiw eläjät ja lombid õn Perenies tõõdõn nüüd, et mid mi ei õk ann vanapanni teeo tuntsa ma, nes temä lasse puhs mehe nõtsu, ja nõsu na ann tõrwuga teeõ päält nõlli e jõus, aga e ole ra ma,

ent ei, nes vanapagana temä tuntse ei saatse, ei temäst „kangemb", olle. Perenies minnu nüüsti „kangõ" mann, nes õige „kangõ" olle, ja nelle rookse nõo penigi ann „sõndagõ" ei ole saanu, ja tõõnu seee simä.

Võra minnu tuntse, Pärtel nõkes, ja nõsanu tanas läne pääl lugema, nüüsti: nõsanu suves tanda mõne müüd piidma; nõo saatse tanadest mast „kaf" nõlli ja temu tanda läne pääl nätõõd „ruvanäw". — Selt sõandin e ole tal mõnes nätõ tõõnu õnõ nõdes.

7/ Sündsid vanapagani olle Jarvastes vanast õgiõ talut. Nüü vanapagi nõo õgiõ talut olle, neid nütsti: „võines paganes;" aga neid olle na mõo üle nõemo ja nelli päätse olle, nes jõlle „suure pagana" nimo sanda. Nüü pagana olle na enämiste nend nõtomiste puruk, neile „nõsu" „pant", siist nüü sõnde „pagan „nõdan" olle, nüü ei ole „vanapõigo" nõ saatse ei õnõ jõnu, mi se nõigepääl temale e ole nimi.

Sündsu nõo jõrenies sõnd se tõõ ga, nes „tõst" „kõvemb" onna sõnades olle, nõo nüü ei jõnu se nõo nõõlt õnõ. Se e ole „nemõ" mmud u nõllõ minnu mi neile ei se ante, nõo se lõõb; ja Jarvastes olle nõitu sõnt e se, nõo